

Forslag har en dobbelt Hensigt, deels at stille Dverretsassessorerne i Viborg paa samme Gage som Assessorerne i Lands- Dver- samt Hof- og Stadsretten og Criminal- og Politiretten i Kjøbenhavn, deels at forstaafe Assessorerne i Dverretten i Viborg den Ret at beholde den Anciennitet, de have erhvervet i Viborg, ogsaa for det Tilfælde, at de forflyttes til en af Retterne i Kjøbenhavn. Hvad for det Første angaaer, at Assessorerne i Dverretten i Jylland skulde sættes paa samme Gage som Assessorerne i Retterne i Hovedstaden, da har den ærede Forslagsstiller selv anført de Grunde, som i Motiverne ere anførte for den Forskiel, der finder Sted, men han har imidlertid ikke antaget, at disse godtgjøre Nødvendigheden af en saadan Forskiel. Jeg skulde dog holde for, at dette var Tilfældet. Forskiellen er, som den ærede Forslagsstiller selv yttrede, det factiske Bestaaende. Det er vel saa, at denne Forskiel ikke altid har bestaaet; men vist er det, at for Diebliffet er Forskiellen tilstede. Spørgsmaalet er altsaa blot, om der er Grund til en saadan Forskiel eller ikke, og dette Spørgsmaals Besvarelse berøer paa, hvorvidt Viborg er et lige saa dyrt Levested som Kjøbenhavn. Den ærede Forslagsstiller har vel antaget dette; men jeg troer imidlertid dog ogsaa at kende Noget til disse Forhold i Provindserne, og navnlig i Jylland, og det er min Overbeviisning, at det er billigere at leve i Kjøbstæderne i Jylland end i Hovedstaden, og, saafremt dette er Tilfældet, troer jeg, at denne Forskiel i Gagen derved er motiveret. Hvad den i Motiverne anførte Grund angaaer, at Pladserne i Dverretten i Viborg i Reglen søges af Mænd i en yngre Alder end Pladserne i Retterne i Hovedstaden, maa jeg bemærke, at jeg ikke kan erkjende Rigtigheden af, hvad den ærede Forslagsstiller, ved at imødegaae denne Grund, anførte. Den ærede Forslagsstiller yttrede nemlig, at, naar de Mænd, der søgte Pladserne i Viborg, vare yngre, var det, at befrygte, at de ikke vare saa erfarne som de Mænd, der søgte Pladserne i Retterne i Hovedstaden. Det er nu vist nok, at yngre Mænd ikke have den Erfaring, som man forudsætter hos Mænd i en mere fremrykket Alder; men jeg er overbevist om, at Viborg Dverret ikke har lidt

derved, at den har faaet yngre Kræfter. Jeg antager tværtimod, at Dverretten i Viborg har staaet sig bedre derved, idet de Assessorer, der ere komne til Viborg, sædvanligt have været dygtige unge Mænd, som i ingen Henseende have staaet tilbage for dem, der have søgt Assessorpladserne i Retterne i Hovedstaden. Forsaa vidt den ærede Forslagsstiller yttrede, at ringere Gager give slettere Kræfter, da er det jo netop Spørgsmaalet, om Gagerne i Retten i Viborg ere ringere end i Retterne i Hovedstaden. Er den Forskiel, som jeg antager, tilstede imellem Dyreheden af Livet i Viborg og Dyreheden af Livet i Hovedstaden, saa er jo Gagen omtrent eens, og altsaa maa det forudsættes, at lige saa gode Kræfter søge til Assessorpladserne i Viborg som til Assessorpladserne i Hovedstaden. Jeg antager saaledes, at Regjeringen har havt god Grund til at beholde den Forskiel imellem Gagerne for Assessorerne i Dverretten i Viborg og for Assessorerne i Retterne i Hovedstaden, som nu er tilstede. Imidlertid skal det være langt fra mig at erklære mig imod en Forhøielse for Assessorerne i Viborg, saafremt Thinget vil gaae ind derpaa. Dog maa jeg bemærke, at her møder den Omstændighed, at det andet Thing med en ikke ringe Stemmesfeerhed har erklæret sig imod denne Forandring, og det turde derfor være ikke lidet betænkeligt at gaae ind paa Forslaget, da det muligt kunde medføre, at Loven ikke kunde bringes tilende i denne Session, hvilket jeg vilde ansee for meget beklageligt. — Hvad den anden Deel af den ærede Forslagsstillers Forslag angaaer, at nemlig Assessorerne i Viborg skulde, ved at forflyttes til Pladser i Retterne i Hovedstaden, beholde den Anciennitet, de have erhvervet ved at faae Sæde i Dverretten i Viborg, da har jeg i det andet Thing udforligt udviklet de Grunde, hvorfor jeg troer, at dette Forslag ikke egner sig til at tages til følge. Det vilde betynde en jævnlig Omstilling af Assessorerne i Viborg, som ikke vilde være denne Ret tjenlig; det vilde indføre den Praxis, at man vilde betragte Pladserne i Viborg som et Begyndelsesled; man vilde først søge dertil og blive der, indtil man havde erhvervet en saa stor Anciennitet, at man kunde concurrere med dem, der pleie at søge Plad-